

NARODNI LIST

NEZAVISNI DNEVNIK

PRETPLATA:
mjesечно Din 30.—
tromjesečno „ 90.—
Za inozemstvo dvostruko

Br. 74.

Šibenik, ponedjeljak 9. VII. 1928.

God. I.

Triumfalan put Stjepana Radića od Beograda do Zagreba. Pola miliona seljaka pozdravlja Stjepana Radića. - Neopisive scene radosti i ushićenja pri dolasku u Zagreb. - Nezapamćeno oduševljenje.

Posljednja noć u Beogradu.

BEOGRAD, 9. Posljednja noć od sabote na nedjelju u beogradskoj klinici, gdje su boravili ranjeni poslanici Stjepan Radić, Dr Pernar i Ivan Grandić, protekla je vrlo živo i uzurbano. Vršile su se zadnje pripreme za njihov odlazak u Zagreb. Stjepan Radić i njegovi ranjeni drugovi digli su se u 5 sati. Već rano ujutro došli su u bolnicu narodni poslanici Sv. Pribićević, Ing. Košutić, Dr Krnjević, Preka, Krpan, Pavlović, Valerijan Pribićević i mnogi drugi. G. Sv. Pribićević zadržao se je sa g. Stjepanom Radićem, njih dvojica sama, u odaljoj konferenciji. U 7 sati i 10 minuta stigla su dva luksuzna automobila gosp. Milana Savčića, veleindustrijalca i istaknutog samostalnog demokrate u Beogradu. U 6 sati bio je g. Radić spreman za odlazak. Iz bolnice je izišao prvi gosp. Radić u pratnji svoje supruge, Sv. Pribićevića, kirurga dra Hodžića, te mnogobrojnih narodnih zastupnika i novinara, a za njim Dr Pernar i Grandić.

Odlazak iz Beograda.

Čim su automobili stigli pred beogradsku stanicu, gosp. Radić, kao i druga dvojica ranjenih poslanika, uputili su se sasvim slobodno prema komesarijatu željezničke policije, a odatle na stanicu. Zagrebački voz, s kojim su oni imali da putuju, stajao je na drugom peronu, te su ma bila prikopčana dva specijalna vagona. Prvi vagon bio je određen za ostale poslanike i novinare, a drugi za g. Radića, Dr Pernara i Grandića. Na peronu bila je prisutna velika masa svijeta. Čim je gosp. Radić ušao u vagon te se pojavio na prozoru, nastalo je oduševljenje pozdravljanje i klicanje: „Živio vođa Hrvata“. Vlak je iz beogradske stanice krenuo u 7.30 s. Pozdravljanju i ovacijama nije bilo kraja. G. Sv. Pribićević, duboko ganut, neprestano je pozdravljao svog prijatelja Stj. Radića, sve dok vlak nije nestao iz vidika.

Na putu do Zagreba.

ZAGREB, 9. Čitavim putovanjem vlak, u kojem se vozio g. Stj. Radić, bio je predmetom neobične pažnje. Na svim stanicama, kuda je vlak prolazio, bile su sakupljene ogromne mase naroda, koje su priredile veličanstvene manifestacije svome vođi. Naročito veleban doček bio je priređen u Batajnici, Staroj Pazovi, Rumi, Mitrovici i Šidu. U Vinkovcima, gdje se beogradski vlak križa sa zagrebačkim, putnici iz ovoga vlaka saznajući, da putuje g. Stj. Radić za Zagreb, priredili su mu spontane i oduševljene ovacije. Nedaleko Broda ušao je u vagon, gdje se je nalazio g. Radić, papinski nuncij Pellegrineti, koji je s njim razgovarao o događajima u Narodnoj Skupštini i o prilikama u Hrvatskoj. U Broda n/S bio je doček upravo veličanstven. Isto tako u Kapeli, Batrini, Novoj Gradiški, Okučanima, Novakoj, Jasenovcu, Sunji i Kostajnici. U Sisku ga je dočekalo nepregledno mnoštvo seljaka i građana. Bila su zastupana sva mjeana udruženja. Dok je voz stajao u stanici, mnoštvo je g. Radića urnebesno pozdravljalo. Oduševljenje naroda bilo je neviđeno. Što se voz više približavao Zagrebu, dočeci na stanicama bili su sve veličanstveniji. Može se mirne duše ustvrditi, da je put gosp. Radića, od Beograda do Zagreba, bio više nego triumfalan. Na čitavoj pruzi, između Broda i Zagreba, ogromne mase seljaka pravile su neprekidni špalir. Na svim stanicama i uzduž pruge, bio je g. Radić zanosno pozdravljen i obasut cvijećem. Na nekim mjestima seljaci su dolazili pješke i iz udaljenosti od 50 km. Ushićeni seljaci

klicali su gosp. Radiću: „Hozana Mesijo!“ Računa se, da je na cijelom putu bilo prisutno oko pola miliona naroda.

Veličanstven dolazak u Zagreb.

Već dva kilometra prije Zagreba stajale su uzduž pruge ogromne mase naroda, koje su priredile ushićene manifestacije g. Radiću i bacale cvijeće na jureći voz.

U samom Zagrebu jučer je vladalo neobično raspoloženje. Vijest, da g. Radić dolazi u Zagreb, proširila se je prošle noće munjevitom brzinom kroz grad. Već rano ujutro cijeli Zagreb bio je okićen zastavama, a nepregledne povorke seljaka pod zastavama počele su sa svih strana stizati u grad. Već u 4 sata pos. pod. čitav prostor pred stanicom bio je dupkom pun naroda. Na samom kolodvoru bili prisutni svi narodni, oblasni i gradski zastupnici te predstavnici svih udruženja. Vlak je imao oko 1/4 sata zakašnjenja te je stigao u Zagreb nešto prije 6 s. Kad je voz ušao u stanicu nastale su neopisive scene radosti i ushujenja. Najprije je za čas zavladao grobna tišina, a onda se je prolomilo beskrajni: „Živio“. Na prozorima specijalnog vagona stajali su jedan do drugoga Stj. Radić, Dr Pernar i Grandić. Izgledaju izmučeni, ozbiljna i i mrka lica, ali ipak se opaža neobična radost, što su stigli u Zagreb. Pjevačko društvo „Podgora“ otpjevalo je „Lijepu Našu“ a nato je najstariji narodni zastupnik Jure Valešić srdačno pozdravio Radića i drugove i zaželio im dobrodošlicu. Jedna seljačka djevojka prilazi Radiću i poklanja mu krasnu kitu cvijeća. Kad su se ranjeni poslanici sa g. Radićem, poduprti od svojih prijatelja, pojavili na trgu pred kolodvorom, zrakom su se prolomili burni poklici „Živili“. Pjev. društvo „Lisinski“ zapjevalo je „Lijepu Našu.“ Manifestacijama nema kraja ni konca. G. Radić, Dr Pernar i Grandić sjedaju u automobil, a sa strane vrše počasnu stražu seljaci u divnim narodnim nošnjama. Prolazak g. Radića kroz špalir nepreglednog mnoštva seljaka i građana alicio je ulasku jednog mesije. Cvijeće je padalo sa svih strana na auto poput kiše. Nastalo je talasanje mnoštva i u jedan čas bio je prekinut kordon, koji su podržavali redatelji. Narod je iskočio k automobilu i počeo da grli i ljubi g. Radića. Ushićenje je bilo neopisivo.

Pred Seljačkim Domom otpjevalo je pjev. društvo „Sljeme“ „Lijepu Našu“ a zatim su ranjene poslanike odvezli automobilom njihovim kućama. Po svim ulicama i trgovima stajale su ogromne gomile naroda. Svijeta je bilo toliko, da nije bilo moguće ni izdaleka ustanoviti približan broj ljudi.

Pred kućom g. Radića u Hercegovačkoj ulici sakupila se velika masa naroda i priredila burne ovacije g. Radiću. Tu je nar. poslanik Predavec održao temperamentan govor, u kojem je istaknuo veličinu dana i pozdravio vođu naroda g. Radića. Nakon toga je mnoštvo otpjevalo „Lijepu našu“, te se zatim mirno razišlo.

Druga velika masa građana i seljaka dopratila je g. Dr Pernara do njegovog stana u Sudoičkoj ulici i tu ga oduševljano pozdravljala. Ovi manifestanti su zatim krenuli u povorci prema sveučilištu, gdje su dvojica akademika održala vatrene govore. Na koncu su se i oni mirno razišli.

Time je bio završen ovaj veličanstveni doček Stj. Radića i njegovih drugova. Zagreb je jučer proživio jedan od svojih najvećih dana. Onakovo silno i zanosno oduševljenje, koje je jučer vladalo u Zagrebu, odavna se ne pamti. Za cijelo vrijeme ove velebne svečanosti nije nigdje došlo do nekakvog incidenta.

(Nastavak na četvrtoj strani.)

Žena i Svet:

Gospođa Ana Radić.

„Neka Pavlova glava bude posljednja žrtva za izmirenje Srba i Hrvata“.

Ove historijske riječi izrekla je jedna Hrvatica, jedna žena čiji je vrli suprug i najbolji, nezamjenjivi drug u onome času kad ih je izgovorila mrtav ležao na odru, pogoden zločinačkim metkom u sred Narodne Skupštine, u sred prijestolnice ujedinjene Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, u samom Beogradu.

Potisnite u duši vapaje užasa i bola, utrite suze koje vam naviru u oči kad mislite na teške žrtve gnusnoga zločina, i priklonite glave pred duševnom veličinom naše sestre iz Hrvatske, naše velike mučenice, — drage moje sestre Srkinje. Dopusnite meni, jednoj od vas, da rečem nekoliko riječi pisanih krvlju iz srca živoga ovim ženama toliko teško pogođenim crnim udesom i svima ženama iz Hrvatske.

Sestre, mile naše hrvatske sestre, grobovi koje vi oplakujete nisu samo vaši grobovi! — ti svijetli grobovi su i naši grobovi! Spomen na vaše muževe, na one koji bijahu najvrjedniji između vas, nije sunce samo hrvatskog plemena — i naše je sunce — koje će razbiti mrsku tamu i pokazat. jedini put ovome troimenom narodu, put najčistije sloge i najljepše ljubavi.

Strašna je kob koja je pogodila naš narod pogibijom ovih hrvatskih muževa. Mi smo ih volili, sestre, i njihovi ideali bijahu vaši ideali i, zato, i naši ideali. Oni jesu i naši mučenici, i svi mi nećemo naći duši pokoja dok ne ugine ona kužna klica kojom bijaše zatruvan pomahnitali izdajnik narodnog jedinstva, jedan čije ime ne ispisujemo na ovome mjestu da ne bismo okaljali naše pero zadahnuto najprisnijom bratskom ljubavi prema vama iz Hrvatske. Bezumnik je bio i njegovo djelo je čin bezumija — i on je osuđen da potone u najcrniju tamu, te prodimo mimo njega dalje — da na grobovima naših mučenika sadimo cvijeće ljubavi i sloge, čisto cvijeće mira među nama.

Zaglušeni bolom, ne znamo kako ćemo izići iz ovog mračnog laviranta. Ali u tami mi vidimo jednu svijetlost koja nama može biti putokaz. Ta svijetlost su ideali pokojnika koje svi znate kakvi bijahu i da to bijahu ideali najčestitijih i najrodoljubivijih ljudi svoga plemena; odbljesak te silne svijetlosti jesu one divne riječi blagorodne sestre Hrvatice gospođe Ane Radić, i blago nama što baš ona i u onom času izreče te svijetle riječi.

„Neka Pavlova glava bude posljednja žrtva za izmirenje Srba i Hrvata“.

I još je rekla tužna udovica Pavla Radića, u času kad se ne može biti neiskren:

„Neka me Bog sačuva od svake pomisli na osvetu. Ali i neka Bog da ovde kraj. Neka se uvidi da ovako dalje ne treba da ide, da se treba zaustaviti“. (Vreme od 22. juna 1928).

Jest, sve je to rekla naša hrvatska sestra. Može li se biti veći dušom od ove udovice sa sedmero nezbrinute djece, lišene idealnog druga i zaštitnika? Neka se te lijepe riječi hrišćanske ljubavi i istinskog rodoljublja duboko utisnu i u srca

sviju onih koji u ovome času još sumnjaju u sudbinu našeg naroda. Put osvete je put kobi — njime nećemo poći. Nijedan svijestan sin i nijedna svijesna kći ovoga naroda hrvatskog, srpskog i slovenačkog neće udariti tim crnim putem — kojim nikad nebi pošli oni koje mi dovjeka nećemo prežaliti, naši mučenici i borci Pavle Radić i Đaro Basariček. Na taj crni put neće dati svoga blagoslova sinu ni jedna prava srpska ni hrvatska mati jer niko nema prava da slijepo pođe onamo odakle nerazumne i ozlijedene vraća uzdignuta ruka jedne velike hrvatske matere, koja još ne izusti čak ni jednu jedinu oporu riječ, a kamo li riječ odmazde.

Neka se i po sto puta zna da je zločinac bio mahnito ludak i da nema u nas pošteni čovjeka koji bi odobrio njegov razbojnički gest, opet djeluje porazno čvolika plemenitost — premda mi znamo da Ana Radić i Jelka Basariček, dostojne supruge dostojnih hrvatskih muževa, nisu jedine velike hrvatice u povjesnici njihovog naroda. Velike majke rađaju velike sinove. Velikani imadahu supruge krepke duše, široka arca, svijetla čela.

Zadrhtasmo, sestre, od Vašega bola i od Vaše patnje. A Vi, toliko iskušane sudbinom, utijesite nas — i vaskranu svijetla i nepokolebljiva vjera u Čovjeka koju, u času općega nagloga klonuća, ne izgubiše izmučene udovice. Vaskranu vjera u pobjedu jedine pravde i vjera u neprikosnovenost jedinstva Srba, Hrvata i Slovenaca, u buduće s,edinjenje sviju južnih Slavena.

Za ovu vjeru, sa kojom se i rodismo, hvala onima koji otkako je ljubavi za slobodu zlatnu ginuše — i u nas i u vas, u kojih ćemo se spomenuti o Vidovu-dne. Da se ova vjera ne pokoleba, hvala sjenama onih koje danas pokriva zemlja hrvatska, ali koji za nas nisu umrli. Da se ova vjera okrijepi i za navjek prekali hvala vama, dične hrvatske sestre, Ano Radićeva i Jelko Basaričekova. Hvala vama iz dubine duše jedne srpske žene koja ne može zamišljati budućnost ovoga naroda drukčije no što je zamišljahu Vaši supruzi i vi, a koja je uvjerenja da je u Srbiji malo onih koje ne misle kao ona i sa njom zajedno opet Vam dovikuju:

Hvala i slava vama, čestite hrvatske žene!
Jelena Zrnić.

Iz Konjevrate.

Zalobna manifestacija
u Konjevratima.

Tužna vijest o strašnom zločinačkom učinu u Beogradu ošinula je kao grom iz vedra neba osiromašeni narod ove okolice. Na jedanput prestao je gotovo svaki rad; nastao je tajac, kao da je narod izgubio dar govora, a tek tibi bolni šapat letio je od usta do usta kao znak ojadene narodne duše.

Osjećaj boli ljude je zaprepastió. I mlado i staro kupilo se jedno drugome

i svatko je pitaó zaplakanim očima potan kosti groznog zlodjela. U tili čas sve su kuće bile zavijene u crninu. Zastave, opet na po stijega dokazivale su, da je narod osjetio težinu nemilóg događaja.

U nedelju 1. o. mj., kad se je narod ponešto razabrao, priredio je zadušnice poginulim narodnim mučenicima. U sporazumu sa mjesnim organizacijama HSS u Konjevratima, Lozovcu, Gorišu i Brnjici, a pod vodstvom, predsjednika Krnica, Bukića, Djakovića i Živkovića, dohrlio je narod u masama svojoj Župskoj crkvi na Konjevrate.

Velika, nepregledna povorka sa hrvatskom zastavom na čelu koracala je bez daha župskoj crkvi, koja se je dupkom ispunila. Mjesni župnik pošt. fra B. Baričević kao pravi narodni svećenik i dobar pastir svoga stada išao je u svemu na ruku svojim župljanima pa je i sam nakon odslužene sv. Mise i nakon svečanog odriješenja progovorio u crkvi svome narodu, istaknuvši narodni rad poginulih hrvatskih mučenika Pavla Radića i Dr. Đure Basaričeka. U svom krasnom i dirljivom govoru izmamio je dobri starina mnógu suzu svojim župljanima.

Zadušnicama je prisustvovao odbor mjesne organizacije u Sibeniku. Nakon dovršenih crkvenih funkcija, na prostranom mjestu ispred župske crkve održao je sakupljenom narodu žalobni govor Dr. S. Vlašić. U bolnom jecanju narod se je nakon toga mirno razišao.

Iz Zemunika.

Pomen palim hrvat. mučenicima.

I Zemunik se je u crno zavio. Na poziv načelnika g. Paleke, bile su održane zadušnice po mjesnom župniku Don Simi Lukiću. Pred više od hiljadu sakupljenog naroda, govorio je prof. Josip Antunović radićevski disident, koji je u sjevernoj Dalmaciji na svoje ime zadnjih izbora bio sakupio veliki broj glasača. On je na ovom pomenu pozvao sve svoje birače, da dadu oduška u ovom teškom narodnom ogorčenju i da se svi kao jedan „pokore vodi hrvatskog naroda g. Stjepanu Radiću i njegovim drugovima“. Ovaj nagli preokret disidenta g. prof. Antunovića, naišao je na topao prijem među pučanstvom sjeverne Dalmacije.

Iz Tijesna.

7. VII. 1928.

G. Dr Lav Macura u Tijesnome.

U četvrtak več, svojim motorom „Alem“, došao je u 11 sati g. Lav Macura, koji je doputovao iz Zagreba.

Premda je bilo kasno, ipak se sakupilo mnogo naroda, da mu priredi doček. Bilo je sve veselo i živo kao da je bio sve-tačni dan, a doček je bio srdačan i vrlo lijep. Tu je prisustvovala i tiješnjanska glazba, koja je svirala u počast svome znamenitome mješćaninu. G. Dr. Macura ima velikih zasluga za utemeljenje i mjesne glazbe, pa je i to bio jedan od razloga više, da mu je i glazba odala i posvetila osobitu pažnju iz priznanja i zahvalnosti. Poslije srdačnih pozdrava i klicanja, kojima je bio obasut g. Dr. Macura zahvalio se sa jednim toplim govo-rom, a zatim povukao se je u svoj stan.

G. Dr. Macura na odmaranju ostaće u svome radnom mjestu cijelo ljeto sve do septembra. Želimo mu ugodan boravak!
N. C.

Sirom svijeta.

„Praznik novog hljeba“.

U Italiji snižena cijena hljeba.

U svim se gradovima u Italiji poslije žetve slavi „praznik novog hljeba“. Tako se je dne 29. juna u Ferrari proslavila u pozorištu velika proslava pred svim civilnim i vojnim vlastima, uz prisustvovanje publike i ratnih invalida. Svim invalidima je poslije proslave darovan jedan hljebac od novog brašna i jedna kita klasja. Za-tim se je razdijelilo oko 50 nagrada onim invalidima, koji su sijali žito i koji su imali najvećeg uspjeha. Poslije svečanosti u pozorištu bio je banket za 600 pozva-nika, a većina jela bila je priređena od novog brašna.

U Napulju je pokrajiraka komisija za životne namirnice, u sporazumu sa mli-narima i pekarima, odlučila da se snize cijene hljeba i brašna.

I to se događa u Italiji, gdje nema do-voljno žita i koja žito uvijek uvažava iz inozemstva i iz naših krajeva, a u našoj sretnoj „žitorodnoj“ Jugoslaviji cijene će se valjda prije povisiti, nego sniziti.

Ubijen svećenik u crkvi.

Moakva: U Kaidanovu u Bijeloj Rusiji za vrijeme bogoslužjenja ubila je jedna 18-godišnja seoska djevojka svećenika hicem iz revolvera. Na policiji je izjavila da je umorstvo počinila iz političkih raz-loga. Ona je antiboljševički raspoložena i sumnjala je, da je svećenik izdao „čeki“ njihovu tajnu protarevolucionarnu orga-nizaciju.

Rijetki mladoženja.

Na vjenčanju kaže. „ne“.

Doale smo uobičajili slušati, da je mlada nevjesta pred oltarom kazala „ne“, ali da ima takvih mladoženja, to se rijetko čuje: to su bijele vrane. Jedan takav slučaj zbio se je ovih dana u Kata-niji u Italiji. Došao je Salvator Millanro sa svojom zaručnicom i sa rodbinom i kumovima na magistrat, da najprije obavij civilno vjenčanje. Činovnik je pročitao formula obreda i pitao je vjerenike da li se uzimaju. Zaručnica je odgovorila jasno,

a mladoženja, na čuđenje svih prisutnih, odrešito je odvratio sa „ne“. Nastala je uslijed toga neopisiva jedna scena: zaručnica je pala u nesvijest, a rođaci su ostali zabezegnuti i ogorčeni. Uzrok tome postupku rek bi da leži u tome, što je

20-godišnji mladoženja nepromišljeno po-bjegao sa zaručnicom, našto su njezina braća prisilila ga, da je vjenča. Valjda pod pritiskom i pod prijetnjama on je to obećao i išao na vjenčanje, ali se je u zadnji čas predomislio.

GRADSKA KRONIKA

Za prenos pontona iz Skradina na ušće Krke. Naša je općina bila odavna učinila molbu, da se skradinski ponton prenosi amo kod Šibenika na ušće Krke, ali izgleda da je tu to molbu nadležna vlast odbila.

Sada kad će već biti gvozdeni most gotov, cijelo građanstvo traži, da se učini jedan odlučan korak i ponovi pređašnja molba i šta više, da se traže svi mogući načini da nadležne vlasti izadu tome u suaret, pa da se pontonski most kod Skra-dina prenese na ušće Krke između Zato-na i Šibenika. Mi ovu želju građana iz-nosimo sada da svratimo pažnju svih nad-ležnih faktora, kao općine u prvom redu te svih državnih ureda koji su u mjestu, trgovačkog udruženja i svih drugih dru-štava i korporacija, eda svi zajednički poduzmu jednu koordiniranu akciju, da se ova stvar riješi u korist našeg grada. Mi ćemo u posebnom članku u jednom od prvih brojeva iznijeti glavne razloge, koji vojuju u interesu našega grada, a spēcijalno i u svakom drugom općem smialu i kao saobraćaja, prometa, admi-nistrativnih, političkih i ostalih vlasti.

Talijanska pjesma u hotelima. Tuži nam se jodan prijatelj, da je jedne od prošle večeri jedno mlado društvo izme-đu osjelih pjevalo i talijanske pjesme, pred jednim hotelom. To u sadašnjim prilika-ma moglo bi da izostane, jer prije svega to nije milo građanima, a drugo stranci, koji to čuju, ne mogu znati da su to naši ljudi, pa mogu stvarati zaključak, da su to nekakvi talijanaši. Kasnije, kad se pri-like promjene, ne će mariti, da se i tali-lijanske pjesme pjevaju — ali uvijek kad se prilike promjene! Ovo primjećuje je-dan naš dobar prijatelj bez ikakve po-sebne namjere, jer kaže da je i njegov sin bio u tom društvu.

Čišćenje kloake obavlja se na nezgo-dan način i u nezgodno vrijeme. Neki-dun se je na pr. iz grada iznosio smrad u otvorenim kantama sve do kola na pa-zaru, koja su također bila potpuno za-tvorena. To je bilo s večera rano, pa je silni smrad raslijerao gotovo sve susjede i prisilio ih da zatvore prozore. Tako isto nekoveče prevezena su kola sa smradom kraj Poljane obalom do u Dolac. Bilo je i to ranije, još dok je svijet šetao. Za ovo bi trebalo obratiti više pažnje ure-diti, da se to radi u kasne ure, kod ni-koga nema vani.

Vjenčanja. U sabotu u jutro vjenčala se je simpatična gospođica Anka Peleška, učiteljica, s gosp. Škunca svršenim prav-nikom. Mladencima iskreno čestitamo i želimo svaku sreću! — Katica Marušić i Milan Vuk vjenčani. Bilo sretno!

Ispravak. U jednom od prošlih bilo

je govora o jednom strašnom zločinu, koji se je tobož desio sa djevojkom K. M. u mjestu S. Kako to obično biva kad se naši ljudi nešto tuže, i ovog puta u ovome slučaju bilo se pretjeralo u prvim vijestima Ljekarskim pregledom na sudu ustanovljeno je, da je dotična djevojka ostala potpuno netaknuta i prema tome su ispale sve veksacije, koje su u našem izvještaju bile navedene, a ticalo se spo-menute djevojke. Ponavljamo: čast dje-vojke K. M. ostala je netaknuta.

Radio.

Radio izvadci iz programa nekih evropskih i američkih radio stanica za danas ponedjeljak 9. VII.

(31) NEW-YORK: 0.30 G. E. R. dep. program, 3 Cabin Door, 3.30 „Time to Re-tire Boys“ 4 New-York jazz.

(577) WIEN: 16.30 Nachtmitagkonzert, 17.30 Jungen stunde, 20.51 Klassischen Musik (Mozart).

(309) ZAGREB: 13.15 Edison Bell plo-če, 17.30 Prenos iz Balkan Palace kina, 20.15 Radio propaganda, 20.30 Prenos iz Nar. Kazališta.

(333) NAPOLI: 16.50 Novele, aneddoti, 17 Concerto di musica varia, 20.50 Tra-missione dal teatro San Carlo dell' opera „I Puritani“ di V. Bellini.

(344) POZNANJ: 19.15 Tečaj francu-skog jezika, 19.35 Conference: Poljski mo-dernizam i njegovi predstavnici.

(345) BARCELONA: 22.15 Litteratura classica Espanola, 22.40 Le tenor Miguel Artelli.

(349) PRAG: 17 Burzovne vijesti, 20.30 Prenos Berlina.

(361) LONDON: 21.15 Conference: Sir H. Kingley Wood Parliamentary Secre-tary to the Ministry of Health, 21.45 Speech by Lord Birkenhead, 23 Dance jazz.

(365) LEIPZIG: 21.30 Militärkonzert.

(379) STUTTGART: 20.00 Ubetragung: Geistliche Musik.

(392) TOULOUSE: 20.30 Puccini: Tosca 22 Marocaine dance jazz.

(447) ROMA: 17.5 Comunicazioni agri-cole, 21 Serata di musica leggera e cem-media, 22 Ultime notizie della Stefani.

(519) MILANO: 20.45 Trasmisione dell' opereta Paganini.

(555) BUDAPEST: 23. Cafe Ostende a Zigan orchestra.

(1200) STAMBUL: 18.50 Turska glaz-ba, 20.40 Masenet: Le Jongleur de Notre Dame.

(2650) PARIS: Université par radio, 21.30 Dr. Pierre Vachet: Mystères de la memoire, ing. Scherer: Cours d' electricité.

Daljnji tok krize.

Audijencija kroz pretprošlu noć.

BEOGRAD, 9. Preksinoć u 7 s. pošli su u Dvor Dr. Marinković, Ljuba Davidović, Dr. Spaho, Dr. Korošec i A. Stanojević, gdje su bili primljeni od Nj. V. Kralja u audijenciju. Po izlasku nisu htjeli da daju nikakva obavještenja novinarima.

U 7 i pol s. g. Sv. Pribičević, dok je bio u bolnici kod g. Radića, dobio je poziv, da dođe u Dvor. G. Pribičević zadržao se je u audijenciji od 7 i pol do 8 i pol s. Po svršenoj audijenciji dao je novinarima izjavu, da je bio kod Nj. V. Kralja, da mu objasni govor g. Predavca u Zagrebu, u kojem je govorio o samostalnosti Hrvatske. G. Pribičević obrazložio je Kralju, da je g. Predavec mislio sasvim drukčije, nego što se je tumačilo u beogradskim krugovima.

Istu noć bio je g. Pribičević još jedanput u Dvoru, i ova njegova audijencija tralaja je od 11 i pol do ponoći. Na izlasku iz Dvora g. Pribičević je izjavio novinarima, da je Kralja izvijestio od odlasku g. Radića u Zagreb i ujedno, da je g. Radić njega opunomoćio, da ga zastupa u Beogradu.

O audijenciji g. Pribičevića izdalo je predsjedništvo vlade komunikaj.

Sastanak demokrata.

BEOGRAD, 9. Jučer prije podne u kabinetu Dr. Marinkovića održana je konferencija istaknutijih demokrata, kojoj su prisustvovali osim Dr. Marinkovića, Grol, Dr. Kumanudi, Dr. Anđelinović i Dr. Behmen.

Prije ove konferencije održan je u predsjedništvu demokratskog poslaničkog kluba sastanak demokratskih ministara i vodstva demokratske stranke. Na ovom sastanku raspravljalo se o političkoj situaciji i o držanju demokrata pri rješavanju vladine krize.

Kako se saznaje, u demokratskim krugovima ipak se postavlja mogućnost, da bi moglo doći do jedne vanparlamentarne vlade, u koliko se nebi našao nijedan drugi izlaz iz ove krize.

Prema informacijama pak, koje je Vaš dopisnik dobio u dobro upućenim krugovima, riješenje vladine krize je odgođeno kako bi se situacija još tačnije ispitala.

Atentat na Protogerova.

Ubijen zloduh Balkana.

SOFIJA, 9. U 1 i pol s. prošle noći tri lica pucała su iz revolvera na dvojicu prolaznika, od kojih je jedan na mjestu ostao mrtav, a drugi je bio teško ranjen. Za ovoga, koji je bio ranjen, ustanovilo se je, da je general Aleksandar Protogerov, šef unutrašnjeg revolucionarnog makedonskog komiteta. Za onoga pak, koji je ostao mrtav, nije se mogao ustanoviti identitet. Aleksandar Protogerov je poslije kratkog vremena od zadobivenih rana i on umro. Sva trojica atentatora su uapšena.

rov, šef unutrašnjeg revolucionarnog makedonskog komiteta. Za onoga pak, koji je ostao mrtav, nije se mogao ustanoviti identitet. Aleksandar Protogerov je poslije kratkog vremena od zadobivenih rana i on umro. Sva trojica atentatora su uapšena.

Pobjeda „Krke“ u Subotici.

SUBOTICA, 7. Večeras su ovdje u 5 s. na jezeru „Paliću“ započele veslačke utakmice za prvenstvo države. Najinteresantnija tačka je imala biti utakmica za prvenstvo u četvercu bez kormilara. Međutim radi velikih valova i strašnog vremena ni jedan klub, pa ni šibenska „Krka“, nije htio da štartuje, osim vesl. kluba „Dunav“ iz Pančeva, koji se je i jedini takmio sam sobom. Protiv ove nepravilnosti svi su ostali klubovi uložili protest.

SUBOTICA, 8. Danas u 5 s. ovdje su nastavljene veslačke utakmice. Šibenska „Krka“ učestvovala je utakmicama u četvercu bez kormilara i u osmercu za pehar Nj. V. Kraljice Marije. U oba slučaja je „Krka“ došla prva i odnijela zasluženu pobjedu. Kod utakmice u četvercu bez kormilara „Krka“ je stigla prva na cilj u 8.355 m., za njom je došao splitski „Gusar“ i posljednji Hrv. Veslački klub iz Zagreba. Kod osmerca je također „Krka“ došla prva u 7.21., a za njom „Gusar“ u 7.54 m.

Dubrovački načelnik maknut od V. Župana

DUBROVNIK, 8. Sinoć u 7 s. dubrovački V. Župan Dr. Knežević pozvao je k sebi predsjednika Oblasnog Odbora Dr. Koprivicu te mu saopćio, da su maknuti sa svojih mjesta na temelju čl. 104 opć. zakona radi apstinencije proslave Vidovdana općinski načelnik Dr. Skvrca i općinski vijećnici Dr. Pavković i prof. Mišetić.

Kasnije je pozvao i njih te im saopćio istu stvar Pismene dekrete poslao im je tokom noći. Prema svemu izgleda, da će biti maknuti kroz najkraće vrijeme i ostali vijećnici a onda će biti uspostavljen komesarijat.

Skupština Disidenata H. S. S. u Splitu.

G. dr M. Kožul povratio se u maticu

ŠIBENIK, 9. Sinoćnjim vozom povratio se iz Splita dr Marko Kožul. U Splitu je bio da prisustvuje skupštini koju su bili sazvali on i Don Petar Gjurlić u cilju da dalmatinski disidenti opredijele se i zauzmu stav prema matici, HSS, povodom zadnjih teških događaja, koji su toliku promjenu izazvali u političkom životu. Prema ovome svemu g. dr Kožul kazao je da su na jučerašnjoj skupštini u Splitu svi dalmatinski disidenti zaključili jeonodušan povratak u maticu. Taj povratak je bezuslovan i spontan bez obzira na ikakve njihove pretenzije prema stranci. Na toj skupštini u Splitu, kojoj su prisustvovali kao vođe dr M. Kožul i Don Petar Gjurlić, zaključen je i posebni komunikaj, kojim je pokret disidenata u Dalmaciji definitivno likvidiran.

Preventivna cenzura zagrebačke štampe.

BEOGRAD, 9. Jučer jo bilo u ministarstvu unutrašnjih djela veoma živo, jer se je raspravljalo o mjerama, koje treba poduzeti protiv zagrebačke štampe. Na koncu je donesena odluka, da se za zagrebačke novine uvede preventivna cenzura, i ako je u najoštrijoj opreci sa odredbama Ustava.

Oglašujte u „Narodnom Listu“.

Urednik i izdavač: Ilija Zečević - Tisak „Pučka Tiskara“ u Šibeniku (Braća Matačić pok. Petra.

GRADSKA ŠTEDIONICA - ŠIBENIK

Prima uloške na knjižice i tekući račun. Izdaje akreditive i obavlja sve bankovne tranzakcije.

Najsigurnije su uložene prištednje kod štedionice, jer stoji pod jamčenjem općine i pod kontrolom vlasti.

Trgovina pokućstva Rikard Delfin - Šibenik

Preporuča svoje bogato opskrbljeno skladište raznog pokućstva. Preuzima naručbe pokućstva i tapetarije. Jamči za solidnost.

Grubišić & Comp. - Šibenik

Glavno Opravništvo Jadran. Plovidbe
„ „ brodarskog društ. Oceania
Spediterska radnja obavlja poslove najkulantnije.

Društvo za prodaju
SINGER ŠIVAGIH STROJEVA
BOURNE & Co.
Podružnica ŠIBENIK
ZASTUPSTVA
u svim većim mjestima sjeverne Dalmacije.

električnih motora

elektr. ventilatora

Prodaja za gotovo i na obročnu otplatu.

Samo u našim dućanima i kod naših zastupnika možete dobiti sve pripodajuće dijelove za strojeve. Sve vrsti konca za šivanje, kao za bijelo i umjetno vezenje, svile, igala, nožica, Singer ulja.